

Az Amur torkolatjának titka

Hozzáadta: kaloz
2005. február 24. Csütörtök 20:15

A Csendes-Árceájni Ájszjai partvidékének titka sokáig megoldatlan volt, máig azt sem tudták, Szahalin sziget-e vagy csak a fősziget? Ez a kérdés csak a XIX. század közepén lett tisztázva a torkolatpekeről a kis vitorlás teherhajó, a "Bajk kapitány, Nyevelszkoj irányú-társával megtegy expedíciójának eredményeképpen. A cikk teljes egészében a www.shipmodeling.uw.hu honlapon található.

A hajóteherhajó Hájnyan voltak orosz kutatók, hármas ismeretlen földi felfedezők! Egyesek, a szerencsésebbek, a Hájnyan ajándékozta az általuk felfedezett szigeteket, földrészeket, szorosokat! Májok nyomtalanul eltűntek "ki becsületesek" kádelemben a vad határtalan társaságokkal, ki a megcsontosodott cári csinovnyikok hibájából, akik nem voltak képesek ártani az új területek Oroszorszáig szájára hatalmas jelentőséggel bírva felfedezésük birtokba vételét. De Habarov, Dezsnyev, Bering, Nyevelszkoj és Kelet és Ájsok máis kutatója, Ártákká fognak álni a városok, tengerek, szorosok, fokok és főszigetek, folyók és hegycsúcsok neveiben! Több mint háromszázad vilt el minket a Csendes-Árceájni tengereit kutató orosz expedíciójának 1643-ban Jakutskánál keletre a Lóna mentén elindult az Amurhoz és mellékfolyóihoz Vaszilij Pojarkov osztaga. A Sztanovoj hegyerincet legyőzve, továbbá Zej és az Amur mentén a csapat kijutott a Szahalin-félszigetbe és az Ohotszki tengerre. Közébe, ugyanezen az éven elindult az Amurhoz Japófj Habarov csapata, megalapítva itt az első orosz településeket. A nap irányába indult a hármas orosz felfedező, Szmjon Dezsnyev közöttük. 1648-ban kiindulva a torkolatban, felfedezte a Nagy Kőrrot, amit ma Dezsnyev-foknak neveznek. A XVIII. században közlőleges figyelem fordította a keleti területek birtokba vételét. Ágy 1713-ban I. Péter közlőleges rendeletet adott ki a Kamcsatkára vezető tengeri útvonal megkeresésére. 1724 végén Iátrej az éven. Első Kamcsatkai Expedíciójának feladata Ázsia és Amerika közötti szoros letelepítésének kiderítése volt. Vezetője Vitus Bering, az orosz flotta tisztje volt. Az expedíciójának sikerült felfedezni a szorost, amit később Bering-szorosnak neveztek el, és leírni Kamcsatka és Csukcsföld partvidékének egyes részeit. Az Amur felhasználásának ötlete a tájvolkeleti lakosságig ellátására Szibériában a társaságok Áruszál-tájsra, a XIX. század végére virágzásnak indult. Az Amur torkolatjának titka, amire megfejtésével sok ismert utazás ká-sorlatozott "a francia tengeri utazás, La Pérouse, a hármas orosz kutató, I. Kruzer és Konstantin briga parancsnoka, A. Gavrilov", megoldatlan maradt, a hajó útát feltárni az Amur torkolatban csak sikerült. Ás ez a földrajzi átfeljárás csak a század közepén lett tisztázva a torkolatban, a G. kapitány, a kis vitorlás teherhajó, a hajóteherhajó expedíciójával. Genagyij Ivanovics Nyevelszkoj 1813-ban a torkolatban a szorost és csatlakozásánál fiatal emberként elvágta a moszkvai kadetiskolát, a hármas útvonalat a tiszt osztályok is, ami után megkezdődött tengeri szolgálata "a Bellona" fregattra került, ami F. P. Litke ellentengernagy hajórajzában állomásozóba tartozott. Távoli utak, nem könnyű tengeri szolgálat a gyakorlott orosz tengerészek irányú-tájsa alatt, a társaságok becsületesek teljes tengerészeti mindennapos nehézségei feladatai mindez alatt G. I. Nyevelszkoj igazi tengeri farkas-sá nevelte. Ás amikor 1846-ban elindult Petropavlovsk-Kamcsatka az Orosz-Amerikai társaság részére az Áruszál-tájsra, a száj-tájs parancsnokának kizárta a Nyevelszkoj kapitány javára dőlt el. A hosszútávú tengeri útvonal ezáltal az ismeretlen helyeken vezetett keresztül, amik titka máig a század végéig tisztázatlan. Ezekben az időkben az ismeretek erről a távoli tájról igen szűk körűek és ellentmondásosak voltak. Máig az sem volt ismeretes, micsoda tulajdonképpen Szahalin "sziget" vagy fősziget? Ás Á-me, Nyevelszkoj megpróbálta engedélyt kapni a főkormányzóktól, hogy a torkolatban kutatókat engedjék ezekre a távoli földjeiken. Nem volt egyszerű dolog audienciát szerezni a Tengerészeti Vezérnek, A. Sz. Menyikovnak. Nem volt egyszerű eltérni a herceget az általa egyszer már jóváhagyott útvonalat sem. Az máig említett egy cári megjegyzés az egyik tájvolkeleti expedíciójának megszervezéséről: "Én Amurra, mint haszontalan folyóra, a kárdást befejezni! Máig Nyevelszkojnak sikerült engedélyt kapni a kutatók és a tudományos munkára "de csak arra az időre, amit a hajó ká-társaság, és azok Kronstadtban Petropavlovsk-Kamcsatkában társaságok Átszál-tájsra spóroltak meg. Menyikov nem utasította el a Nyevelszkoj parancsnokát, a száj-tájs titka "hajóteherhajó vitorlás és felszerelését sárget irat aláírásait sem. Sikerült az utazás Hel a Borgetrem és Coa hajóteherhajó-t a m helyben a társaság a hajó. A társaság tulajdonosa beleegyezett a hajó 1848 júniusában társaság vilt-zrebocsáj-tájsra, hájár a szerződés szerint az a társaság befejezése csak szeptemberre vilt elírnyozva. Nyevelszkoj minden, a hajó a társasággal kapcsolatos kárdásbe belezáit. Az átmutatásai szerint a társaságok társaságok a vitorlás belső tereinek elrendezésében, megnevezésük az általuk átkonyságot, megjavított irányú-tájsra, és megerősítették a hajó kálsQ bor-tájsra az esetleges átkben társaság hajózáshoz! Nyevelszkoj kánytelen volt májra viltlallni rengeteg, tisztán hivatalnok feladatot, ágy mint a személyzet állsszegyit és a hajózájs útvonalának pontos tájsa "váltáit 1848 július 10-én a hajóteherhajó-t a társaságban vilt-zrebocsáj nem nagy, de nagyon helyes nagy árbocs vitorlájis volt 477 to vilt-zkiszor-tájsal. Szóladak voltak a társaság: hossza a merőlegesek kálsáit 28,5 m, szélessége " 7,38 m, max, merőlése teljes terheléssel " 3,87 m. De a hajó nagyságát átkonysággal és kiválás tengerjárás kápesseágekkel rendelkezett. Társaság kálsáit a sebessége 8,5 csomó volt. A társaság átkonyságot gyegyeret átk hat 3 fontos ágyú tartozott. A személyzet 47 főt számlált " 9 tiszt, 4 altiszt és 34 matróz, augusztus 21-én az átkszora átk gzhájó kivontatta a teherhajót a Tolbuhin vígá-tájs-torony málsáit átkvált Kronstadt i Rávk. Ezután a hajó átkja Koppenhájába vezetett. Nem áppen vendégszeretken viltta a tenger az utazást. Vihar vihar után, málsáit társaság szembeszállt talájkotak, amik szinte ásszbeszáltek meghíás-tani a fiatal kapitány terveit és az expedíciójának száj-tájsi részének csúkkentésére irányuló minden társaság. Egy lehetséges maradt "a minimumig lecsúkkenteni a hajóteherhajó kikötőben tartózkodásának idejét a tájvol-Keletre társaság kell mondani, hogy akkor az egyetlen tengeri út Oroszorszáig Ájszjai részének csendes-Árceájni partjaihoz az volt, ami

dáoln az egász Atlanti-Áceájnon keresztÁl vezetett az amerikai kontinens legdÁolb vÁgÁig á€ a Horn-fokig, Ás az tovÁjbb Ászaknak, majdnem az egász Csendes-Áceájnon keresztÁl! Pontosan ezen az Átvonalon kellett hajÁzni a á€BajkÁjlá€-nak is. RÁvid megÁllÁ KoppenháigÁban á€ Ás a hajÁ Portsmouth-nak veszi az irÁjnyt, az utolsÁ eurÁpa kikÁtQnek. FeltÁlve az Álelmiszer Ás ÁdesvÁ-z kÁszletek, megvÁve a szÁksÁges felszerelÁs á€ most kereszt Atlanti-Áceájnon, dáolre! Az idQÁjrÁs vÁgÁl is kedvezQre vÁiltott: ÁjllandÁ hÁjtszelek hajtottÁjk a á€BajkÁjlá€-t DÁol partjai felÁ. MÁjr oktÁber 30-Ájn a hajÁ Ájtszelte az EgyenlÁ-tQ, Ás november 15-Án lehorgonyzott Rio de Janeiro kikÁtQÁben. Az expedÁciÁ itt fÁlhÁnap vÁrakozÁsra kÁnyszerÁlt á€ az ÁceájntÁkelÁs utÁjn a vitorlÁjst dokkba ÁjllÁ-tani a hajÁst vÁ-zalatti rÁszÁnek ÁjtvizsgÁlÁsÁra. SzerencsÁre semmilyen komoly sÁrÁlÁs nem talÁltak, Á á€BajkÁjlá€ december 1-Án Ájra kihajÁzott a tengerre. Az elsQ tÁ-z nap nyugodtan telt, de azutÁjn erQs vihar kerekedett nem mÁl el addig, amÁ-g nem kerÁlÁ meg a Horn-fokot á€ 1849. januÁr 10-Án. EzutÁjn Honolulu-i megÁllÁs kÁvetkezett volna, ugyanakkor a helyzet arra kÁnyszerÁtette Nyevelszkojt, hogy ezt hamarabb á€ a chilei Valpariso kikÁtQÁben tegye meg: fel kellett tÁlteni az ÁdesvÁ-z Ás Álelmiszer kÁszleteket. Honoluluba a á€BajkÁjlá€ márci Árkezett meg. Ebben a kikÁtQben a hajÁ szemÁlyzetÁt kellemes meglepetÁs vÁjrtá á€ talÁjkozÁ az á€lrisá€ orosz Felhasználva a Hawaii-szigetek kirÁjlyÁnak rendelkezÁsÁt, a á€BajkÁjlá€ legÁnysÁge gyorsan elÁgezhette a hajÁ kiegÁszÁ-tette a kÁszleteket, Ás pihenhetett a az expedÁciÁ befejezQ á€ legnehezebb á€ rÁsze elQtt. Ez Ájprilis 10-Á kezdQdÁtt, Ás valÁjban maximÁlisan bonyolultÁj vÁilt. A hajÁ teljes ÁtjÁjt, egÁszen KamcsatkÁjig erQs viharok, kÁsz szakadÁ esQ kÁ-sÁrtÁk. MindazonÁl a á€BajkÁjlá€ 1849. május 12-Án szerencsÁsen megÁrkezett Petropavlov Kamcsatka kikÁtQÁbe, az egász ÁjtkelÁsre 8 hÁnap Ás 23 napot fordÁ-tva. Az utazÁs ideje soknak tqnhet, de itt meg jegyezni, hogy G. I. Nyevelszkoj expedÁciÁjnÁjl gyorsabban ezt az utat csak V. M. Golovin tette meg a á€Kamcsatkaá€ szlÁpon á€ 8 hÁnap Ás 8 nap alatt. Most az expedÁciÁ vezetQjÁnek hÁrom egász hÁnap Ájlt rendelkezÁsÁre tud munkÁjk, felderÁ-tÁsek, kutatÁsok elvÁgÁsÁre. Leadva a hozott Ájrut, G. I. Nyevelszkoj Szahalinnak veszi az irÁjnyt, Á egy hÁnap mÁlva á€ jÁnius 12-Án á€ májr annak keleti partjaihoz kÁzelÁ-t. EmlÁkezve az elQdÁk sikertelensÁgeire Nyevelszkoj a kontinens Ás Szahalin kÁzÁtti szoros felderÁ-tÁsÁt csÁnakokkal szÁjndÁkozik megtenni. JÁlius 10-Á hÁrom csÁnak Ás kajak tizenÁt matrÁzzal, hÁrom tiszttel Ás orvossal elindult az Amur torkolatÁhoz. Kezdetnek az expedÁciÁ a Tebax-foktÁl az Amur bal partja mentÁn felhajÁzott a Kuegda-fokig, tovÁjbb á€ a tÁparton elhelyezkedQ Me fokig, aztÁjn visszafelÁ leereszkedett a folyÁ jobb partja mentÁn a dáoli Pronge-fokig, ahonnan a tulajdonkÁppen Amur torkolat kezdQdik. TovÁjbb az Átvonal májr dáolre a szÁrazfÁldi part mentÁn vezetett, a torkolat legszqkebb rÁszÁn, ah szÁlessÁge kb. kÁt mÁrfÁld, a málysÁg elÁrte a tÁ-z mátert. Ágy májr nem maradt semmi kÁtsÁg, hogy Sza Ebben vÁglegesen meggyzÁk Nyevelszkojt a szoros tovÁjbbi, Á egÁszen az Ászaki szÁlessÁg 54o 40á€™-ig elvÁ kutatÁjsai. VilÁgossÁj vÁilt, hogy az Amur torkolata teljes egászÁben hajÁzhatÁ, Ás kÁt kijÁrattal rendelkezik: Ászaki Ohotszki-tengerbe, a hajÁzÁÁtban hÁrom máternÁl nagyobb málysÁggal, Ás dáolre, a TatÁjr-szorosba, amit korÁjt ÁbÁlnek gondoltak. MálysÁge a homokpadnÁjl á€ a torkolat legkeskenyebb rÁszÁn á€ tÁbb mint nágy máter. A Ájltal kutatÁsokra fordÁ-tott idQ a vÁge felÁ kÁzeledett. Szeptember 6-Ájn a á€BajkÁjlá€ behajÁzott az ohtai rÁvbe, a Ohta torkolatÁba. Itt Nyevelszkojnak Ájt kellett adni a hajÁt, Ás elbÁcsÁznia a parancsnoklÁsÁt. Az expedÁciÁ Ájltal vÁgzett felfedezÁsek hatalmas befolyÁssal voltak az Amur kÁrnyÁki Ás az Usszuri vidékek birtokba vÁtelÁre. A TÁ Keleten telepÁlÁsek, erQdÁk, vÁrosok alakultak. NÁhÁjnyat á€ pÁldÁjúl NyikolÁjjevsk na Amure, Imperatorszkaja (je Szovjetszkaja) Gavany (kikÁtQ á€ a ford. megj.) á€ Nyevelszkoj alapÁ-tott, sok májs, a tÁjvol-keleti partvidÁk Ás a Primor (tengermellÁk á€ a ford. megjegyz.) birtokba vÁtelÁre indÁ-tott expedÁciÁ szervezQje Ás rÁsztvevQje. NehÁz tÁlÁ I. Nyevelszkoj OroszszÁgÁrt tett Árdemeit. FelfedezÁseinek jelentQsÁgÁt nagyra ÁrtÁkeltÁk kortÁrsai. Egyik munkÁjÁban A. I. Herzen megjegyezte, hogy: á€Az Amur torkolatÁnak a legyqzÁse a civilizÁciÁ egyik legnagyobb lÁpÁ Ás ezt nekÁnk, az orosz felfedezQk utÁdainak, hazÁnk gazdag keleti fÁldjeit aktÁ-van birtokba vevQknek a legkÁnyebb megÁrteni. A. Zsigalszkij, LeningrÁd OroszÁl fordÁ-totta: Á Kurusa SÁjndorÁ